

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2 ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9521792
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα, 24/02/2015

Αριθμός απόφασης: 9

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70B' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

γ. Τις διατάξεις του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178/29.08.2014).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1.01.2014.

3. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46, του άρθρου 55 καθώς και του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β΄/16.01.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ.1038/2015 (ΦΕΚ Β΄ 239/17.02.2015) Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων.
5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
6. Την με αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β΄/17-04-2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών.
7. Την ΠΟΛ 1005/30.12.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί αιτήσεων αναστολών και επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
8. Την υπ' αριθ./30.10.2014 πράξη της Προϊσταμένης με την οποία γνωστοποιήθηκαν τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σε βάρος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ. που εδρεύει στην, επί της οδού και αρ., καθώς και σε βάρος, μεταξύ άλλων, του με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., ως πρώην Προέδρου του Δ.Σ., Διευθύνοντος Συμβούλου και νομίμου εκπροσώπου αυτής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν.
9. Την από 30.10.2014 Ειδική Έκθεση Ελέγχου, σχετικά με την ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν.
10. Την με αριθμό πρωτ. και ημερομηνία/5.12.2014, κατατεθείσα, ενδικοφανή προσφυγή του, καθώς και τα συνημμένα σε αυτή, κατά της υπ' αριθ./30.10.2014 πράξης της Προϊσταμένης, για την ακύρωση της ως άνω πράξης με την επιβλήθηκαν σε βάρος του διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα.
11. Την έκθεση απόψεων της Προϊσταμένης επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής, η οποία μας διαβιβάστηκε με το αριθ. πρωτ./11.12.2014 έγγραφο της ανωτέρω Υπηρεσίας.
12. Την από 16.02.2015 εικόνα φορολογούμενου, από το σύστημα TAXIS, της ως άνω ανώνυμης εταιρείας.
13. Την από 24.02.2015 εισήγηση του Β2 Τμήματος της Υποδιεύθυνσης Νομικών Θεμάτων της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 5.12.2014 και με αριθ. πρωτ. κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής

του με Α.Φ.Μ., και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων καθώς και των προβαλλόμενων λόγων της προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση προσφυγή, αιτείται την ακύρωση ή τροποποίηση α) της αριθ. πρωτ./30.10.2014 πράξης της Προϊσταμένης, β) της σχετικής Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου της ίδιας υπηρεσίας και την ολική άρση των σε βάρος του επιβληθέντων μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, λόγω της ιδιότητας του ως πρώην Προέδρου του Δ.Σ., Διευθύνοντας Συμβούλου και νομίμου εκπροσώπου της ανώνυμης εταιρείας «....., για τους κάτωθι, μεταξύ άλλων, λόγους:

Ο αιτών καταρχήν εγείρει ένσταση επί του παραδεκτού της διαδικασίας κοινοποίησης, με θυροκόλληση, ισχυριζόμενος ότι δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το νόμο διαδικασία, καθιστώντας την επίδοση των προσβαλλόμενων πράξεων άκυρη.

Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ενδικοφανή προσφυγή του, ο προσφεύγων, αιτείται την ακύρωση μερική ή ολική ή την τροποποίηση: α) της αριθ./30.10.2014 πράξης της Προϊσταμένης β) της Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ. της ίδιας ως άνω υπηρεσίας, καθώς και την ολική άρση των σε βάρος του επιβληθέντων μέτρων για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, για τους κάτωθι, μεταξύ άλλων, λόγους:

1) Διότι είναι εσφαλμένη η αναγραφή της ιδιότητάς του ως δήθεν νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας έως και σήμερα στις προσβαλλόμενες πράξεις αφού ο ίδιος έχει υποβάλλει εγγράφως την παραίτησή του από το Δ.Σ., την οποία γνωστοποίησε και στην Δ.Ο.Υ.

2) Διότι ελλείπει η ατομική του ευθύνη λόγω μη υποχρέωσης παρακράτησης φόρου, σύμφωνα με την περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 50 του ν.4174/2013. Η υποχρέωση για την εξαργύρωση των τόκων αφορούσε σε χρονικό διάστημα πριν την 14.09.2011, όπου εξελέγη Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος Δ.Σ. της εταιρείας και ορίστηκε νόμιμος εκπρόσωπος. Η ιδιότητα του ως νομίμου εκπροσώπου της ανωτέρω εταιρείας αποκτήθηκε μετά την ανάκυψη της υποχρέωσης αυτής και είναι αδιαμφισβήτητο ότι ουδεμία ατομική ευθύνη γεννάται για την παρακράτηση του φόρου.

3) Διότι η Ειδική Έκθεση Ελέγχου πάσχει αοριστίας, είναι ανατιολόγητη, η αοριστία δε ισοδυναμεί με ανυπαρξία αυτής και καθιστά τις απαγορεύσεις που επιβλήθηκαν νομικώς πλημμελείς και ακυρωτέες λόγω παράβασης του ουσιώδους τύπου της διαδικασίας. Συγκεκριμένα, η Φορολογική Αρχή στην Ειδική Έκθεση Ελέγχου δεν επιμέρισε το οφειλόμενο ποσό μεταξύ των

εμπλεκόμενων προσώπων, με συνέπεια να μην καθορίζει το οφειλόμενο από αυτόν ποσό για το χρόνο που διετέλεσε Διευθύνων Σύμβουλος.

4) Διότι έχει παραβιαστεί η αρχή της αναλογικότητας. Η κατ' επανάληψη επιβολή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, καθιστά την προληπτική διοικητική κύρωση υπέρμετρα δυσανάλογη σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Ισχυρίζεται επίσης ότι το αντικείμενο της δέσμευσης δεν είναι το 50% των τραπεζικών του λογαριασμών ως ορίζει ο νομοθέτης, αλλά το 50% της εναπομένουσας από την προηγούμενη δέσμευση, μη δεσμευμένης περιουσίας του.

5) Διότι η εταιρεία ουδέποτε πλήρωσε τους οφειλόμενους τόκους του ομολογιακού δανείου και κατά συνέπεια δεν παρακράτησε τον αντίστοιχο φόρο επί αυτών, αφού σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 54 του ν.2238/1994, η παρακράτηση φόρου ενεργείται κατά την εξαργύρωση των τοκομεριδίων και άρα η υποχρέωση δήλωσης και απόδοσης παρακρατούμενου φόρου υπάρχει μόνο εφόσον επέλθει το γεγονός της εξαργύρωσης.

Όπως προκύπτει από την 16.02.2015 γενική εικόνα φορολογούμενου του συστήματος TAXIS, η εταιρεία «.....» έχει ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο ύψους 137.270.405,19 ευρώ (κεφάλαιο).

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύει: *«ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...»*.

Ειδικότερα, όσον αφορά την με αριθ. πρωτ./30.10.2014 προσβαλλόμενη πράξη της Προϊσταμένης, για την εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με την παρ. 1 του ίδιου άρθρου και νόμου (Κ.Φ.Δ.), αυτή εμπροθέσμως και παραδεκτως προσβάλλεται στην παρούσα ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη είναι νόμιμη, πλήρως αιτιολογημένη και ορθώς εφαρμόστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, για τους κάτωθι λόγους:

Επειδή, η ένσταση επί του παραδεκτού της διαδικασίας κοινοποίησης κρίνεται ως ανυπόστατη, δεδομένου ότι η αρμόδια ελεγκτική αρχή με τις από 6.11.2014 εκθέσεις επίδοσης, με τη διαδικασία της θυροκόλλησης λόγω απουσίας του, επέδωσε την αριθ./30.10.14 πράξη διασφάλισης της Προϊσταμένης, την σχετική Ειδική Έκθεση Ελέγχου του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ. καθώς και την αριθ./30.10.2014 κλήση προς ακρόαση (του άρθρου 6 του ν.2690/1999). Η αρμόδια υπηρεσία, όπως μας ενημερώνει στην έκθεση απόψεων που μας

απέστειλε με το αριθ. πρωτ./11.12.14 διαβιβαστικό έγγραφό της, δεν αρνήθηκε να παραλάβει έστω και εκπρόθεσμα λόγω της επικαλούμενης μη έγκαιρης παραλαβής των θυροκολλημένων εγγράφων από τον αιτούντα, την απάντησή του στην κλήση προς ακρόαση που του επιδόθηκε. Επίσης η από μέρους του εμπρόθεσμη υποβολή ενδικοφανούς προσφυγής, δείχνει ότι έλαβε έγκαιρα γνώση των προσβαλλόμενων πράξεων.

Επειδή, η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη είναι νόμιμη, πλήρως αιτιολογημένη και ορθώς εφαρμόστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, για τους κάτωθι λόγους:

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 5 έως 7 του άρθρου 46 του ίδιου νόμου, σε κάθε περίπτωση διαπίστωσης σημαντικής φοροδιαφυγής επιβάλλονται προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα, άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ίδιου ως άνω νόμου: «5. Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, μπορεί βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου του ως άνω άρθρου και νόμου: «6. Τα μέτρα της παραγράφου 5 επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των ομορρύθμων εταιρών προσωπικών εταιριών, καθώς και σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 και κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα εξειδικεύονται τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται

Επειδή, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της ΠΟΛ 1282/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει, με την οποία εξειδικεύονται τα πρόσωπα σε βάρος των

οποίων επιβάλλονται τα ως άνω μέτρα, ορίζεται ότι: «α) Για ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες, στους προέδρους και αντιπροέδρους των Δ.Σ., στους διευθύνοντες, εντεταλμένους, συμπράττοντες συμβούλους, στους διοικητές, στους γενικούς διευθυντές, στους διευθυντές, ως και εν γένει σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο είτε άμεσα από το νόμο είτε από ιδιωτική βούληση είτε με δικαστική απόφαση είτε από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτών. Αν ελλείπουν όλα τα παραπάνω πρόσωπα, τα μέτρα επιβάλλονται στα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των εταιρειών αυτών».

Επειδή ο προσφεύγων διετέλεσε Πρόεδρος Δ.Σ., Δ/νων Σύμβουλος και νόμιμος εκπρόσωπος της ως άνω ημεδαπής ανώνυμης εταιρείας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ΠΟΛ 1282/13 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως ισχύει, με τις ιδιότητές του αυτές αποτελεί πρόσωπο σε βάρος του οποίου επιβάλλονται προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων φέρεται να αναλαμβάνει τη θέση του Προέδρου & Διευθύνοντος Συμβούλου και του νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας «.....» με τα από 14.09.2011 & 11.06.2012 πρακτικά του Δ.Σ., τα οποία είναι ισχυρά και έχουν δημοσιευτεί στα αριθ..... Φ.Ε.Κ. τ. Α.Ε. & Ε.Π.Ε., τηρώντας τη διαδικασία της δημοσίευσης των πράξεων και των στοιχείων των ανωνύμων εταιρειών, όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 20 του ν. 2190/1920 και λαμβάνοντας υπόψη ότι η δημοσίευση αυτή είναι μείζονος σημασίας. Ο προσφεύγων στην ενδικοφανή προσφυγή του υποστηρίζει ότι έχει υποβάλλει από 29.01.2013 έγγραφη παραίτηση προς τον εκκαθαριστή την οποία έχει κοινοποιήσει προς όλες τις αρμόδιες Αρχές. Ωστόσο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ., τα διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν αυτοί έχουν αποβάλλει την ιδιότητα που τους έχει αποδοθεί.

Επειδή, όσον αφορά τον ισχυρισμό του περί έλλειψης ατομικής ευθύνης σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κ.Φ.Δ., αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος διότι δεν υφίσταται σύνδεση της επιβολής των διασφαλιστικών μέτρων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 με τα πρόσωπα που ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την απόδοση των οφειλομένων φόρων, έτσι όπως αυτά ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 50 του ίδιου ως άνω νόμου, όπως ισχύει.

Τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 επιβάλλονται αποκλειστικά και μόνο στα πρόσωπα της παρ. 6 του ίδιου άρθρου και νόμου, έτσι όπως αυτά εξειδικεύονται στο άρθρο 2 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, ανεξάρτητα εάν αυτά συμπίπτουν ή όχι με τα πρόσωπα του άρθρου 50 του ίδιου νόμου.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 6, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 της ΠΟΛ 1282/13 (ΦΕΚ Β' 54/16.01.2014), η Ειδική Έκθεση Ελέγχου

συντάσσεται από την Φορολογική Αρχή κάθε φορά που αυτή διαπιστώνει, κατόπιν φορολογικού ελέγχου, παραβάσεις φοροδιαφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 55 του ίδιου ως άνω νόμου (Κ.Φ.Δ.) και δι' αυτής επιβάλλονται σε βάρος των παραβατών τα ως άνω προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα. Η Ειδική Έκθεση Ελέγχου βασίζεται στις διαπιστώσεις του ελέγχου και πάνω στο σώμα αυτής αναφέρονται και αναλύονται τα πραγματικά περιστατικά, η επεξεργασία των στοιχείων - οι διαπιστώσεις επ' αυτών, οι διαπιστωθείσες παραβάσεις, το συμπέρασμα που ο έλεγχος κατέληξε καθώς και οι διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες διενεργήθηκε ο φορολογικός έλεγχος.

Εν προκειμένω, στο σώμα της από 30.10.2014 Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου, για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 46 του ν.4174/2013, αναφέρονται οι ισχύουσες διατάξεις, τα αποτελέσματα του ελέγχου και το συμπέρασμα αυτού, ενώ περαιτέρω στην από 30.10.2014 Έκθεση προσωρινού / μερικού ελέγχου προσδιορισμού παρακρατούμενων φόρων επί εισοδημάτων από τόκους του ν.2238/94 (βάσει των άρθρων 23 έως 25 και 66 ν.4174/13) αναφέρεται η ισχύουσα νομοθεσία για τα εισοδήματα από τόκους και για τις προσαυξήσεις, οι διαπιστώσεις του φορολογικού ελέγχου και το πόρισμα αυτού.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση η έλλειψη αιτιολογίας από το σώμα της ειδικής έκθεσης ελέγχου και της προσβαλλόμενης πράξης δεν αποτελεί λόγο ακύρωσης της με αριθ./30.10.2014 πράξης της Προϊσταμένης για τη διασφάλιση των συμφερόντων του δημοσίου, αφού δεν είναι ανάγκη να εμπεριέχεται αυτούσια στο σώμα αυτής, αλλά αρκεί να προκύπτει και από το σχετικό φάκελο. Εν προκειμένω όμως τόσο το αιτιολογικό της ειδικής έκθεσης, όσο και το αποδεικτικό υλικό του φακέλου είναι φανερό ότι ελήφθησαν υπόψη των αρμοδίων αρχών, προκειμένου να σχηματιστεί η κρίση τους. Συνεπώς, λαμβανομένου υπόψη των ανωτέρω, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί έλλειψης αιτιολογίας τυγχάνει απορριπτέος.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παράβασης της αρχής της «αναλογικότητας» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι ουσιαστικά αβάσιμος διότι τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89).

Επειδή, σύμφωνα με τις ανωτέρω αναφερόμενες διατάξεις των παρ. 5 έως 7 του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ., τα προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα επιβάλλονται

κάθε φορά που η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 τους ως άνω νόμου ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της ίδιας παραγράφου του ως άνω άρθρου και νόμου και μετά την υπέρβαση των ορίων που τίθενται στο άρθρο αυτό. Συνεπώς, η τυχόν ύπαρξη προγενέστερων πράξεων επιβολής διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων δεν αποκλείει την εκ νέου επιβολή τους, στην περίπτωση που διαπιστωθεί παράβαση φοροδιαφυγής για άλλη αιτία, σύμφωνα με τα ως άνω οριζόμενα. Ωστόσο, και αντίθετα με τα όσα ο προσφεύγων ισχυρίζεται, σε καμία περίπτωση το αντικείμενο της νέας δέσμευσης δεν αφορά το εναπομένον της προηγούμενης δέσμευσης υπόλοιπο των καταθέσεων και των πάσης φύσεως λογαριασμών του. Συμπερασματικά, το δεσμευμένο ποσό υπέρ του Δημοσίου δεν μπορεί να ξεπεράσει το πενήντα τοις εκατό του τρέχοντος κάθε φορά υπολοίπου του δεσμευμένου λογαριασμού, ανεξάρτητα από τον αριθμό των πράξεων διασφάλισης που έχουν εκδοθεί, την αιτία της οφειλής και τον φορέα που την επιβάλλει.

Περαιτέρω, επισημαίνουμε ότι η δέσμευση των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών, αφορά μόνο το πενήντα τοις εκατό (50%) αυτών ενώ το υπόλοιπο παραμένει στην διάθεσή τους και η χρήση του δεν υπόκειται σε κάποιου είδους περιορισμό. Επίσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 3 της ΠΟΛ 1282/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, όπως ισχύει, οι ως άνω δεσμεύσεις δεν εφαρμόζονται για ποσά μισθών και συντάξεων που κατατίθενται σε αυτούς, καθώς και για την εκπλήρωση φορολογικών υποχρεώσεων που καταβάλλονται από τον παραβάτη.

Επειδή, οι λοιποί προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος με τους οποίους αμφισβητείται το κύρος της καταλογιστικής πράξης δεν εμπíπτουν στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 του ν.4174/2013 και αλυσιτελώς προβάλλονται στην παρούσα, ενώ η συγκεκριμένη πράξη έχει ήδη προσβληθεί με ξεχωριστή ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, ορθώς εφαρμόστηκαν οι διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες εκδόθηκε η αριθ./30.10.2014 πράξη της Προϊσταμένης για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος του προσφεύγοντος, καθώς οι προϋποθέσεις εφαρμογής των ως άνω μέτρων εξακολουθούν να υφίστανται.

Αποφασίζουμε

Απορρίπτουμε την με αριθ. πρωτ./5.12.2014 ενδικοφανή προσφυγή του με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., με την οποία αιτείται την ακύρωση, μερική ή ολική, της με αριθ. πρωτ./30.10.2014 πράξης

της Προϊσταμένης

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).